

protokollet departementschefen berört frågan om eventuellt användande av besparingar å det av 1922 års riksdag till vissa ombyggnadsarbeten vid biblioteket anvisade anslaget till utförande av stensocklar till två i bibliotekets hall uppställda, av konstnären Christian Eriksson utförda statyer, vilka tillsvidare uppställts på provisoriska, med målat papp beklädda socklar av trä. Riksdagen har intet att invända mot att för ändamålet användes från nämnda besparingar, i enlighet med vad byggnadsstyrelsen beräknat, ett belopp av 1,500 kronor.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen för uppförande i samband med kungl. bibliotekets nuvarande huvudbyggnad av två flygelbyggnader i i huvudsaklig överensstämmelse med av arkitekten A. Anderberg i februari 1920 uppgjorda ritningar och enligt det av byggnadsstyrelsen i dess skrivelse den 6 oktober 1921 angivna s. k. mindre förslaget bevilja ett belopp av 740,000 kronor samt därav för budgetåret 1925—1926 såsom extra reservationsanslag anvisa 225,000 kronor.

Stockholm den 28 april 1925.

Med undersätlig vördnad.

Nr 140.

Godkänd av första kammaren den 28 april 1925.

Godkänd av andra kammaren den 28 april 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.

(Statsutskottets utlåtande nr 52.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 20 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 212, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de av departementschefen i samma statsrådsprotokoll förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att, därest det tal för levnads-konstnadsökningen, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig jämkning.

Nu gällande bestämmelser i fråga om de grunder, varefter statstjänstemännens dyrtidstillägg utmätas, äro meddelade i kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 265), vilken trädde i kraft den 1 juli 1923 och gäller tills vidare utan någon tidsbegränsning. I enlighet med innevarande riksdags beslut komma dessa grunder att gälla oförändrade även under budgetåret 1925—1926.

Prästernas dyrtidstillägg utgår efter ett procenttal, som fastställes med utgångspunkt från det till grund för statstjänstemännens dyrtidstillägg liggande indextalet för levnadskostnadsökningen, och som är så avvägt, att procenttalet för prästernas dyrtidstillägg beräknats ligga tre enheter under procenttalet för det tillägg, som samtidigt utgår till statstjänstemän med oreglerade löner. För ecklesiastikåret 1924—1925 bestämdes prästernas dyrtidstillägg till 33 procent. Någon ändring härutinnan har ej ägt rum under ecklesiastikåret.

Beträffande frågan om procenttalet för prästernas dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1925—1926 anför departementschefen följande:

»Vid beräkningen av kostnaderna för statstjänstemännens dyrtidstillägg under budgetåret 1925—1926 har chefen för finansdepartementet utgått från en antagen medelindex av 175. Vid sådant förhållande kunde det synas lämpligt att fastställa prästernas dyrtidstillägg till 34 procent. Det finnes emellertid en omständighet, som talar för att tillägget bör utgå efter ett något högre procenttal. För innevarande kalenderkvartal är indextalet 178, och dyrtidstillägget till de icke-nyreglerade statstjänstemännen utgår följaktligen med 39 procent. Prästernas dyrtidstillägg ligger således för närvarande 6 procent under statstjänstemännens. Såvitt man nu kan bedöma, torde indextalet för nästa kalenderkvartal icke komma att undergå större sänkning än med högst någon enhet. Med hänsyn härtill synes skäligt, att prästernas dyrtidstillägg bestämmes med utgångspunkt från indextalet 178. Skulle indextalet under senare delen av ecklesiastikåret bliva föremål för ändring, bör givetvis prästernas dyrtidstillägg undergå skälig jämkning. Jag håller således före, att dyrtidstillägget åt de tjänstgörande prästerna bör tills vidare från och med den 1 maj 1925 utgå med ett belopp, motsvarande 36 procent av de kontanta avlöningsförmånerna,

dock att dyrtidstillägg icke må beräknas å den del av avlöningsförmånerna, som överstiger 7,800 kronor.»

Vad angår dyrtidstillägg åt innehavare av prästerliga emeritilöner skulle de för ecklesiastikåret 1924—1925 gällande bestämmelserna oförändrade gälla även under ecklesiastikåret 1925—1926.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet, lämnar kyrkofonden tillgång till bestridande av de utgifter, som betingas av Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Riksdagen, som ej funnit anledning till erinran mot förslaget, får anmäla, att riksdagen

dels godkänt de av departementschefen i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 20 mars 1925 förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att, därest det tal för levnadskostnadsökningen, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig jämkning.

Stockholm den 28 april 1925.

Med undersåtlig vördnad.